Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

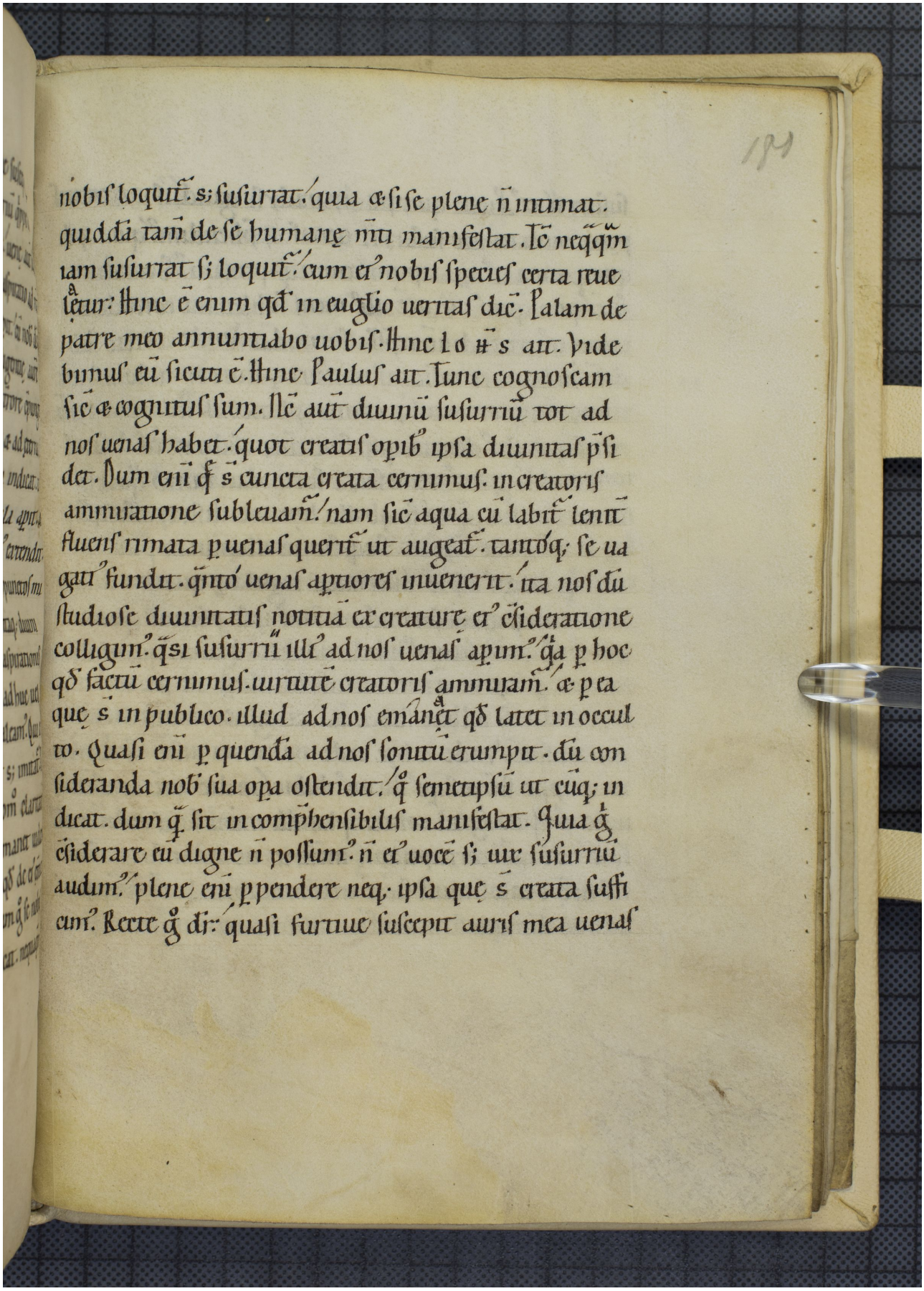

nobis loquit̄. s; susurrat. quia ⁊ si se plene n̄ intimat.
quidda tam̄ de se humanę mti manifestat. Īc neq̄q̄m
iam susurrat si; loquit̄. cum er̄ nobis species certa reue
lęt̄ur: Hinc ē enim qđ in euglio ueritas dic̄. Palam de
patre meo annuntiabo uobis. Hinc Io ꝑ s ait. Vide
bimus eū sicuti ē. Hinc Paulus ait. Tunc cognoscam
sic̄ ⁊ cognitus sum. Sīc aut̄ diuinū susurriū tot ad
nos uenas habet. quot creatis opib̄ ipsa diuinitas p̄si
det. Dum enī q̄ s cuncta creata cernimus. in creatoris
ammiratione subleuam̄. nam sic̄ aqua cū labit̄ lenit̄
fluens rimata p uenas querit̄ ut augeat̄. tantoq; se ua
gati fundit. q̄nto uenas apt̄ores inuenerit. ita nos du
studiose diuinitatis notitiā ex creature er̄ cōsideratione
colligim̄. q̄si susurriū illi ad nos uenas ap̄um. qa p hoc
qđ factū cernimus. uirtutē creatoris ammiram̄. ⁊ p ea
quę s in publico. illud ad nos emanet qđ latet in occul
to. Quasi enī p quenda ad nos sonitū erumpit. du con
sideranda nob̄ sua opa ostendit. q̄ semetipsū ut cuq; in
dicat. dum q̄ sit incomprehensibilis manifestat. Quia q̄
cōsiderare cū digne n̄ possum. n̄ er̄ uocē si; uel susurriū
audim̄. plene enī p ꝑpendere neq; ipsa que s creata suffi
cim̄. Recte q̄ dr. quasi furtiue suscepit auris mea uenas